

MARIBORČANI V GREENWICHU

POBRATENI MESTI

V prijateljskem Greenwichu so mariborsko delegacijo sprejeli izredno toplo in prisrčno — Z medsebojnim spoznavanjem odpravljamo nesporazume

Kot smo že poročali, se je mudila v londonski občini Greenwich (Grinič) delegacija mariborske občinske skupščine, ki jo je vodil predsednik Mirko Zlender, sestavljali pa so jo podpredsednik skupščine Stojan Požar, Rihard Faninger, Boris Godina, Vida Rudolf, dr. Dušan Tomažič in Mirko Cepič. Londonska občina Greenwich nas je povabila, da bi ponovno potrdili prijateljsko zvezo med občinama in izmenjali listini o prijateljstvu.

Ker so v Londonu reorganizirali občine, so nekdanjo občino Greenwich razširili z občino Woolwich (Vulih) v sedanjo večjo občino Greenwich.

Na londonskem letališču so delegacijo pričakali župan svetnik R. T. Coombs s soprogo, vodja laburistične večine T. E. Smith in tajnik občine G. C. Turk. Z avtobusom smo se odpeljali v hotel Greenwich. Ze med potjo do hotela so pokazali angleški gostitelji, da bo tokratni obisk namenjen

tisoč ljudi, so nam razložili njihov sistem občinskega sveta, ki je zelo podoben našemu. Župana občine volijo vsako leto, in dve uri po našem odhodu iz Londona so ga zamenjali na seji občinskega sveta. Kandidat za naslednjega župana je znan že takoj ob izvolitvi novega župana. Tajnik občine je stalen, vodja političnega življenja v občini pa je vodja vodilne stranke in predsednik splošnega odbora. Imajo odbore za zdravstvo, za stanovanjsko iz-

žani ljudje, ki s enkratnim predstavljanjem opravijo s rokovanjem za vse življenje, da so pripravljivi zaradi čaja ob petih popoldne prekiniti vojno in da mirno čakajo na križišču, da spelje kolona avtomobilov mimo njih.

Če Angleži niso bučni in če pri pogovorih ne krilljo z rokami, sploh ni rečeno, da niso hitri v odločanju, ostri v razpravah in pikri v medsebojnem obračunava-

Mariborska delegacija v mestni hiši. Z leve proti desni: Boris Godina, Vida Rudolf, dr. Dušan Tomažič, Stojan Požar, G. C. Turk, županova soproga, svetnik R. T. Coombs, Mirko Zlender, Rihard Faninger in Mirko Cepič

predvsem svečanemu trenutku pobratenja v ponedeljek zvečer. Spraševali so po svojih znancih, saj sta bila T. E. Smith in G. C. Turk že v Mariboru.

Ponovnega srečanja z Mariborčani je bil posebno vesel vodja laburistične večine T. E. Smith, pobudnik pobratenja z Mariborom. Na vprašanja, kako je našel na velikem globusu prav Maribor, mi je pojasnil, da se je leta 1958 mudila jugoslovanska delegacija na konferenci britanske organizacije mest. Sodil je, da bi bilo prav, če najdejo mesto, ki ima lastno občino, leži ob reki, tako kot leži Greenwich ob Temzi, in je industrijsko kot Greenwich. Primerjali so številna jugoslovanska mesta in končno so našli Maribor. Ta je ustrezal po velikosti in po sestavi prebivalstva. T. E. Smith je zato leta 1959 odpotoval v Maribor in od takrat obstajajo prijateljske zveze.

Prvi pogovori

Uro po prihodu v hotel nas je ponovno poiskal župan in nas odpeljal v mestno hišo. Gostoljubnost občine Greenwich se je med drugim pokazala v tem, da je bil v vseh sedmih dneh našega bivanja v občini Greenwich župan s svojo soprogo vedno prisoten.

Po izmenjavi formalnih pozdravov in podatkov o velikosti nove občine, v kateri prebiva sedaj 240

gradnjo, za matere in otroke, za prosveto in kulturo (temu odboru pravijo odbor za dobro počutje ljudi) in druge.

V sedanjem občinskem svetu imajo 60 voljenih članov in deset imenovanjih. Laburisti imajo večino, saj ima konservativna stranka le 12 odbornikov. Tudi oni skrbijo, da so v svetu žene, in teh je kar 19. Najmlajša odbornika imata vsak po 25 let. V šali sta se imenovala uporniška skupina. Na sejah občinskega sveta (po naše občinske skupščine) sprejemajo sklepe v obliki resolucij, posamezni odbori pa pripravljajo programe in organizirajo delo.

Ko smo jim povedali, da smo se tudi v Mariboru združili v eno občino, so nas vprašali, ali bo uprava tudi pri nas dražja, kajti po njihovih izračunih so ugotovili, da so s skrajšanjem števila občin občinske stroške sicer zvišali, zato pa izboljšali kvaliteto dela. Pogovori so pokazali, da se ubadajo s podobnimi problemi kot mi. Tudi tukaj imajo stanovanjsko stisko in prioriteto listo za prosluce, težave s prometom, nesporazume zaradi komunalnih odločitev in podobno.

Naj se predstavimo: Angleži

Vsakdo, ki je imel v roki kakršnegakoli turističnega vodnika, je lahko prebral, da so Angleži zadr-

nju. Spoštujejo pa tradicijo, in s tem so uvedbo decimalnega sistema bo nastala pri Angležih marjškatero sprememba. Stalnost, in to je nadaljevanje tradicije, se kaže med drugim v kovancih, ki so enaki že več kot sto let.

Angleži spoznamo tudi pri večerjeh. Prvi večer so nam pripravili svečano večerjo dobrodošlice. Vse je bilo po protokolu. Sedeli smo po določenem redu. Prižgali so sveče in miza se je začela šibiti pod težo angleške hrane, ki počasi spreminja svojo enoličnost. Solata je sicer še vedno brez olja, lahko pa si pomagamo z oljem, ki je na mizi. Med takšnim svečanim kosilom kajenje ni dovoljeno, in ko na koncu vseh dobrot prinese port ali konjak, pozove župan navzoče, da skupno z njim nazdravijo kraljici in predsedniku Titu. Takoj zatem pove, da je kajenje dovoljeno. Prižgejo luč in pogasnejo sveče. Sele sedaj se zvrstijo pozdravni nagovori in dvorana oživi. Ves čas te ceremonijalne večerje nihče ne zapusti omizja in tudi nihče nima priložnosti, da bi si natakal kozarec za kozarcem.

Angleži slovijo po tradicijah in tudi nam so jih povedali mnogo. Mornarji, na primer, pri nazdravljanju kraljici ne vstanejo iz tradicije, ker je eden izmed krajev ob neki zdravici obsedel. Po tradiciji vprašajo vsakogar, ali je bil v Angliji, in tudi vsakomur vljudno povedo, da govori zelo dobro angleško.

Pri sporazumevanju z Angleži so posebne težave, kajti sami govorijo na splošno le svoj jezik, in še tega v takšnem dialektu, da ga je včasih težko razumeti. In zakaj ne govorijo drugih jezikov? Nekdo mi je v šali dejal, da zato, ker so leni. Kmalu zatem sem pohvalil londonske šoferje, ki človeku ne kažejo pesti. Zopet mi je odgovoril, da tudi to lahko pripisuje lenosti, vendar mu tega seveda nisem verjel.

Motili bi se, če bi mislili, da so tradicije le nekakšna nepotrebna navlaka. Se danes uporabljajo za zunanji znak uspešnega nastopa dvignjen palec. To nekdanjo navado iz gladiatorskih iger so prevzeli v času bombnih napadov ozioroma Blitz, kot imenujejo vojno. Uvedli so novo tradicijo, ki številne ljudi spominja na hude čase. Veliki dogodki povezujejo Angleže v nenavadno trdno skupnost in Winston Churchill je zanje velika zgodovinska osebnost. Ko smo obiskali dom za ostarele ljudi, smo v sobi neke starke videli na posteljni omarici majhen Churchillov kljpec, ne pa razpela. Zopet tradicija.

Mirko Cepič

(Nadaljevanje sledi)

Z. Zorko

Z GLOBUSOM NA POT

NAGRADE

ZALOŽBE MLADINSKA KNJIGA IN TURISTIČNEGA PODJETJA KOMPAS

za nove in stare naročnike potopisne zbirke GLOBUS

5 večdnevni potovanj v tujino

1. nagrada
PARIZ — AZURNA OBALA
9 dni, oktobra 1967
2. nagrada
AZURNA OBALA — CHAMONIX
7 dni, septembra 1967
3. nagrada
MÜNCHEN (OKTOBERFEST)
5 dni, oktobra 1967
4. in 5. nagrada
VERONA, VICENZA, PADOVA, BENETKE
3 dni, konec novembra 1967

Vsa potovanja so izbrana iz obširnega programa Kompasovih jesenskih potovanj.

3 KOMPLETI VSEH PRIHODNIH LETNIKOV ZBIRKE GLOBUS 5 KOMPLETOV ZBIRKE GLOBUS 1967/68

Z GLOBUSOM DOMA — Z GLOBUSOM NA POT — SPOZNAVAJTE SVET
Naročite se na GLOBUS

Vsako leto 4 bogato ilustrirane knjige

Potujte z našo knjigo

Potujte z nami tudi zares

Izpolnite naročilnico in nam jo čimprej pošljite!

ZREBANJE KONEC AVGUSTA 1967.

PROGRAM ZBIRKE GLOBUS 1967/68

Janez Stanič: ONKRAJ KREMLJA

Mało je knjig, ki bi o Sovjetski zvezi, tej ogromni, zgodovinski, narodnostno kulturno in gospodarsko najpestrejši državi na svetu govorile tako prizadeto, zanimivo in izčrpno. Z Janezom Staničem bomo prepotovali tako rekoč vso Sovjetsko zvezo. Njegovi opisi Latvije, Litve, Karelije, Zapolarja, Baškirijske, Kirgizije, Armenije, Tadžikistana in drugih dežel so še posebno doživljajo. Knjiga bo na jugoslovanskem knjižnem trgu pravi dogodek, saj premoremo podobnih le malo. Izšla bo konec septembra 1967.

Percy H. Fawcett: STRUPENI PEKEL

Svetovno znan Percy Harrison Fawcett, vojak, inženir, športnik, v prvi vrsti pa raziskovalec najodročnejših pragozdov in starodavnih mest v Južni Ameriki, je že več kot 40 let mrtev. Njegov sin Brian Fawcett je po očetovih rokopisih, pismih, dnevnih in zapiskih uredil obsežno knjigo o drznih in skrivnostnih potovanjih svojega očeta. Ogromna prostranstva Peruja in Brazilije je Percy H. Fawcett premeril in raziskal na osmihih potovanjih. Njegovo življenje se je končalo skrivnostno, kakor je živel, in njegova smrt še danes ni do konca pojasnjena.

Janko Mlakar: IZ MOJEGA NAHRBTNIKA

Janko Mlakar je eden najpopularnejših slovenskih planincev in posebej znan kot planinški potopisec. »Hudomušni Janko« je spoznaval domače in tuje gore ter jih vneto popisoval vse do svoje smrti leta 1953. Janko Mlakar zna pripovedovati lagodno in prijetno, je zgovoren in dobrohoten. Se tako dolgočasne podatke zna zabeliti z duhovito šalo, vse skupaj pa z dobrodušnim humorjem, ki je več kot pol stoletja osvajal njegove bralce in poslušalce.

Ivan Bratko: PRAZNIK POMARANČ

Zmeraj zanimive arabske dežele Alžirija, Tunizija, Egipt so v svoji tisoletni zgodovini doživljale pestro prepletanje najrazličnejših ljudstev in njihovih kultur. Pisatelji, novinarji, gospodarstveniki, politiki itd. se vsak s svojimi pogledi in nameni poskušajo približati resnici arabskega sveta. Potopis Ivana Bratka nam bo toliko bolj dobrodošel, ker se je avtor podal med tamkajšnje ljudi kot nepristranski, vendar prizadet opazovalec in zapisovalec. Poti k resnični samostojnosti d'ezel in k človeški enakopravnosti posameznikov so tiste, ki jim naš avtor nenehno sledi, da bi odkril svojo resnico o vročih krajih na mediteranskih obalah.

Na zbirko se lahko naročite v vseh knjigarnah, pri prodajnem oddelku založbe ali s priloženo naročilnico.

NAROČILNICA - V

Podpisani(a) _____

točen naslov _____

poklic _____

nepreklicno naročam zbirko GLOBUS za leto 1967-68. Subskripcijsko ceno 84 N dinarjev bom plačal(a) — naenkrat po prejemu prve knjige — v desetih mesečnih obrokih, začenši s _____ na tekoči račun založbe št. 503-1-67.

Neustrezno črtajte!

Datum _____ Podpis _____

ZALOŽBA MLADINSKA KNJIGA, TITOVA 3, LJUBLJANA

PRESEDNIK VLADE FURLANIJE-JULJSKE KRAJINE NA KOROŠKEM

Delovni obisk

DR. BERSANTI DVA DNI GOST DEŽELNEGA GLAVARJA SIME

(Od našega stalnega dopisnika)
Na povabilo koroškega deželnega glavarja Hansa Sime je prišel na dvodnevni obisk na Koroško predsednik vlade avtonomne pokrajine Furlanije-Juljske krajine dr. Alfredo Bersanti. Njegov obisk na Koroškem pomeni predvsem nadaljevanje osebnih stikov med najvišjimi predstavniki Koroške, Furlanije-Juljske krajine in Slovenije, ki se že nekaj let ugodno razvijajo in ki so pripomogli že k celi vrsti konkretnih oblik gospodarskega in kulturnega sodelovanja med temi tremi sosednjimi deželami.

Med konkretnimi vprašanji v pogovorih med obema deželnima delegacijama je treba predvsem omeniti razširitev kulturne iz-

menjave in potrebo po skupnem turističnem konceptu navedenih treh sosednjih dežel. Sporazume-li so se o uvedbi posebnih pavšalnih aranžmajev, ki bodo dali turistom obeh dežel dokajšnje ugodnosti, predvsem pa precejšnje popuste pri uporabljanju turističnih storitev.

Za Koroško in Furlanijo je še posebej aktualno vprašanje mednarodnih prometnih zvez in v zvezi s tem vprašanje avtomobilske ceste čez Visoke Ture, za katero si koroška deželna vlada že dolgo prizadeva.

Z. Zorko